

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 415. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius03val-shoot-idm139651351398368.pdf> (tilgået 11. maj 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Paa Pintzedag.

Collect.

OGud/ som paa denne dag haffuer lered de Trois hierter met den hellig Aands opliussning/ Giff oss at forstaa i den samme Aand/ de tingist som ere retskaffne/ Oc at glædis altid aff hans husualelse/ Ved vor Herre Iesum Christum/ som met dig/ etc.

Oc vnder tiden denne.

OHerre Ihesu Christe/ du alsommectigste Gudz Søn/ wi bede dig/ du vilt formedelst dit Ord giffue din hellig Aand i vore hierter/ at hand kunde regere oc lede oss effter din vilie/ oc trøste oss i alle haande faare oc wlycke/ Oc i din sandhed mod al løgen lede oss/ paa det wi kunde bliffue || bestandige i troen/ oc voxe i kærlighed/ oc i alle gode gerninger/ oc met it vist haab til din Naade/som du haffuer met din død forhuerffuit oss/ gøre oss euindelige salige/ du som regerer met din Fader oc den hellig Aand/ til euig tid/ Amen.

Epistelen Actor. II.

DEr Pintzdag vaar fuldkommen/ vaare de alle endrectelige tilsammen. Oc der skede hastelige it Bulder aff himmelen/ som it veldigt Vær/ oc opfyllede det gantske Huss/ som de sade. Oc mand saa Tunger atskillige paa dem/ som de haffde verit gloendis/ Oc Hand sette sig paa huer besynderlige aff dem/ oc de bleffue || alle fulde aff den hellig Aand/ Oc begynte at predicke met andre Tunger/ efter som den hellig Aand gaff dem vd at sige. Oc der vaare løder boendis i Ierusalem/ de vaare gudfryctige Mend/ aff alle honde Folck/ som er vnder Himmelen. Der denne røst nu skede/ kom Almuen til sammen/ oc de bleffue vnderlige/ Thi huer hørde det/ at de taledede met hans Maal. De forferdedis alle/ 416 forundrede sig/ oc sagde til huer andre/ See/ ere icke alle disse/ som tale/ aff Galilea? Huorledis høre wi || da/ huer sit Maal/ som wi ere fødde vdi? Parther oc Meder/ oc Elamiter/ oc wi som bo i Mesopotamia/ oc vdi Iudea/ oc Cappadocia/ Ponto oc Asia/ Phrygia oc Pamphilia/ Egypten/ oc mod Lybie ende hoss Cyrenen/ oc Vdlendinge aff Rom/ løder oc lødernis Tilhengere/ Kreter oc Araber/ Wi høre dem tale Guds store vnderlige Gerninger/ met vore Tunger.

Euangelium Iohannis. XIII.

HVo mig elsker/ hand holder min ord/ Oc min Fader || skal elske hannem/ oc wi skulle komme til hannem/ oc gøre Bolig hoss hannem/ Men huo mig icke elsker/ hand holder icke mine ord. Oc det Ord som i høre/ er icke mit/ Men Faderens/ som mig vdsende. Saadant haffuer ieg talet til eder/ den stund ieg haffuer veret hoss eder. Men Trøsteren den hellig Aand/ huilcken min Fader skal sende i mit Naffn/ den samme skal lære eder det altsammen/ oc minde eder paa alt det/ som ieg sagde eder. Ieg lader eder Fred/ min Fred giffuer ieg eder. Ieg || giffuer eder icke som Verden giffuer. Eders Inerte forferdis icke/ oc frøcte sig icke. I hørde/ at ieg sagde eder/ Ieg gaar bort/ oc kommer til eder igen. Haffde i mig kær/ da gledes i eder/ at ieg sagde/ Ieg gaar til Faderen/ Thi Faderen er større end ieg. Oc ieg sagde eder det nu/ før end det skeer/ paa det/ naar som det nu skeer/ at i skulle tro. Ieg skal her effter icke tale meget mere met eder/ Thi denne Verdens Første

kommer/ oc haffuer inted met mig. Men at Verden skal kende/ at ieg || elsker Faderen/ oc ieg gør saa/ som Faderen bød mig.